

# PÚTNIK

Božieho milosrdenstva  
farnosti Božského Srdca Ježišovho  
Partizánske-mesto



XI. ročník  
číslo 6/2013

Zostaňte pevní na ceste viery s istou dôverou v Pána.  
V tomto spočíva tajomstvo nášho putovania!

Šírime za  
dopravový príspevok

Sv. Otec František



# Pútnik Božieho milosrdenstva

## Z obsahu...

### Úvodník

Srdce matky

strana 3

### Zaujalo nás

Z aktivít Klubu  
kresťanských

seniorov Partizánske-  
mesto

strana 4-5

### Týka sa nás

Vďaka ti, Pane

strana 6-7

Jubilejný milostivý  
čas zrodu nášho  
chrámu Božského  
Srdca Ježišovho

strana 7-8

### Zamyslenie

Diagnóza ľudstva:  
Nedostatok lásky?

strana 9

### Boli sme pri tom

Don Bosco medzi  
nami

strana 10-11

### Zo života svätých

Svätý Peter a Pavol

strana 12-13

## Farská kronika

od 23.4. do 22.5.2013

Do nášho cirkevného  
spoločenstva sa sviatostou  
krstu začlenili:

Filip Šesták

Viktória Piháková

Nikola Šestáková

Dávid Stojka

Michal Pihák

Charlotte Pereira



S nádejou na večný život sme  
odprevadili:

Iveta Podobová, 49 r.

Veronika Bojdová, 54 r.

Anna Olejová, 81 r.

Edita Racová, 84 r.



Irena Sklenárová, 82 r.

Sviatost' manželstva prijali:

Róbert Paľák a Veronika Hlaváčová

Peter Moravčík a Veronika Činčurová

Peter Hüber a Martina Trepáčová

Juraj Eliáš a Terézia Šudíková



***Odpočinutie večné, daj jej, ó, Pane ...***

***Vystupujem k môjmu Otcovi a k môjmu Bohu a vášmu Bohu.***

***(Jn 20,17)***

S bolestou v srdci a s modlitbou na perách sme  
dali posledné zbohom matke nášho bývalého vdp.  
dekana Mons. Vladimíra Farkaša, pani **Veronike  
Farkašovej**, ktorú sme odprevadili na poslednej  
ceste dňa 13.05.2013 svätou omšou, ktorú  
celebroval banskobystrický diecézny biskup Mons.  
Marián Chovanec vo farskom kostole Povýšenia  
Svätého Kríža v Snine. Svojím životom vydávala  
svedectvo viery počas prenasledovania v čase  
totality, obetavosťou, trpežlivosťou a láskou stála a bola pevnou oporou  
pre svojich najbližších až do posledného dychu svojho života. Nech  
dobrotív Boh vezme dušu zosnulej pani Veroniky do svojho náručia a  
avovedie ju do večnej slávy.



## Liturgický kalendár

2.6. - 9. nedelea v cezročnom období

7.6. - Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

9.6. - 10. nedelea v cezročnom období

16.6. - 11. nedelea v cezročnom období

23.6. - 12. nedelea v cezročnom období

29.6. - sv. Petra a Pavla, apoštолов

30.6. - 13. nedelea v cezročnom období





# Srdce matky

Pred pár týždňami, konkrétnie 12. mája sme si spomínali na naše mamy, mamičky a maminky. Druhá májová nedeľa je už dlho považovaná a uznávaná za Deň matiek. V tento deň si máme osobitne spomenúť, a podakovať našim matkám za to všetko, čo nám dali. Za dar života, za výchovu a starostlivosť, za teplo domova a mnoho ďalších vecí, ktoré by mohol každý z nás osobitne menovať.

Práve v súvislosti s týmto dňom si spomínam na jeden polovedecký článok z internetu. Týka sa vzťahu matky a jej dieťaťa, ale nie obyčajného vzťahu. Je to vzťah matky a dieťaťa, ktoré nosí vo svojom lone. Tento článok mal nadpis: „Plod lieči srdce matky.“ Tento objav vychádza z faktu, že polovica žien, ktoré majú slabé srdce počas tehotenstva, či krátko po ňom, spontánne vyzdravie. Vedci objavili akýsi mechanizmus, kde plod dieťaťa ponúka svoje vlastné kmeňové bunky, doslova ponúka svoje vlastné prežitie za ochranu srdca svojej matky. Povedané inými slovami, dieťa už v lone svojej matky chráni, uzdravuje a lieči srdce matky.

Toto sa však nedeje iba na telesnej úrovni. Srdce matky ovplyvňuje dieťa aj

v iných oblastiach. Krásne o tom napísal krátky príbeh Bruno Ferrero. Bol to príbeh o veľmi smutnej princeznej. Nič ju nedokázalo rozveseliť. Dokonca jej smútok prerastol do takých rozmerov, že ležala iba v posteli a počítalo sa s tým najhorším. Nikto jej nedokázal pomôcť. Raz pred kráľovstvom ktosi zabúchal na bránu. Princezná stála obďaleč a videla, ako tam ktosi nechal prútený košík.

Prišla k nemu a otvorila ho. Našla v ňom malé dieťa. Princezná si ho zobraťa a začala sa oň starať. Prestala myslieť na svoj smútok a zlú náladu. Do centra pozornosti sa dostalo to malé bábätko, pre ktoré sa začala obetovať. Zmizol smútok, depresia či beznádej. To dieťa vyliečilo jej smutné srdce.

Boh to tak stvoril, že vy matky v spolupráci s Bohom dávate deťom život a ony liečia a uzdravujú vaše srdce. To srdce mamy, o ktorom krásne píše v Modlitbičkách Milan Rúfus:

„Kde som ju videl, odkiaľ sme si známi?“

*Usmial sa Stvoriteľ, keď stvoril srdce mamy.*

*A dobre vedel, že nemôže byť iná.  
Pretože raz aj On jej zverí Syna.*

Pavel Cerovský, kaplán PE-mesto





# Z aktivít Klubu kresťanských seniorov

## Partizánske-mesto

Účastníci výročného členského zhromaždenia Klubu kresťanských seniorov vo februári tohto roku zhodnotili rok 2012 a tiež prijali program na tento rok. Hlavným bodom prvého programu zostáva realizácia krízovej cesty, o ktorej už v minulých mesiacoch bola reč. Dôležitým krokom v tomto smere bolo osadenie dvoch krížov na skalách „Žaba“, ktoré sa uskutočnilo v piatok 26.4.2013. Na týchto práciach sa zúčastnili jednak členovia Klubu, ale hľavne chlapci z

Technických služieb z nášho mesta, za čo im a o s t a t n ý m zainteresovaným patrí úprimná vďaka. Vďaka patrí ozaj všetkým, ktorí s a t e j t o z o d p o v e d n e j roboty zúčastnili a verím, že ani jednému Pán Boh

túto námahu

nezabudne. Tieto dva kríže sú súčasťou spomínanej krízovej cesty. Sú to 6. a 10. zastavenie a možno ich vo večerných hodinách vidieť, nakoľko sú osvetlené solárnymi svietidlami. Ostatné práce nadalej s pomocou Božou pokračujú. Ak niekto chce, môže na tieto práce prispieť na účet nášho Klubu v SLSP č. účtu 5039682849/0900.

Ďalší bod svojho programu členovia Klubu naplnili v stredu 8.5.2013, keď sa spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi zúčastnili kultúrno-spoločenského dňa v peknom prostredí neďaleko Lubianky. Na

začiatok sa viac ako 40 účastníkov tejto vydarenej akcie pomodlili slávnostný sv.



ruženec a zaspievali zopár mariánskych piesní v miestnom kostolíku, ktorý pred niekoľkými rokmi posvätil už zosnulý otec biskup Rudolf Baláž. Za tieto príjemné chvíle, ktoré sme mohli prežiť v kostolíku, vďačíme p. Boudovej, ktorá nám ho sprístupnila. Program pokračoval u p. Štálnika, kde sme si pochutili na výbornom guláši, nasledovala opekačka plná piesní a nechýbala ani hra na gitare s p. Matulayom. Zahrali sme si futbal a deti sa zabavili na trampolíne. Väčšina účastníkov si však vychutnávala vychádzku krásnou jarnou prírodou. Kresťanskí seniori presvedčili, že sa vedia zapojiť nielen do poriadnej roboty, ale aj sa spoločne zabaviť.

Stanislav Husár  
predseda Klubu kresťanských seniorov  
Partizánske





ZAUJALO NÁS





# Vďaka ti, Pane!

Ako každé ráno, aj dnes som cestou do práce chválila Nebeského Otca za prírodu, rodinu, krásne počasie, za prácu ... Tesne pred budovou do práce stihнем poprosiť Nebeského Otca o pokoj, aby som v práci prijala s láskou každého zákazníka. V bežný pracovný deň s kolegynkou popri práci stíhame aj rozoberať rodinné udalosti z predošlého dňa. Obidve spokojne obsluhujeme zákazníkov. O niekoľko minút nato príde, priam vletí do predajne mladá pani, rozhorčená, priam zúrivá. Okrem pozdravu „Dobrý deň“ som sa nedostala k slovu. Len som počúvala jej dôvody rozhorčenia. 1) Ako to, že reklamáciu ešte nemá vybavenú. 2) Má nám byť jasné, že ona nechce tovar, ale eurá. 3) Prečo ju my preháňame a koľkokrát sem má prísť kvôli tomu. A „pikoškou“ celého jej hlučného prejavu v predajni aj pred predajňou bola posledná vulgárna veta (ktorá, podotýkam, nepatrí na jazyk chlapovi, nie tobôž žene!) Pani ma nepustila k slovu, kde som jej chcela s ranným pokojom pripomenúť, že keď som od nej prijímal tovar na reklamáciu, tak som jej povedala: 1) Reklamácia môže trvať aj 30 dní, ale väčšinou nám tovar vyreklamujú do 14 dní a že tá jej reklamácia bola prijatá iba pred 6 dňami. 2) Že je viac pravdepodobné, že jej tie eurá za tovar vrátia - nerobia s tým problém. 3) Že nik ju úmyselne nepreháňa, keď to bude v predajni, dáme jej vedieť. Ale toto všetko som jej nemohla povedať, pretože ako predavačka si nemôžem

dovoliť kričať po zákazníkovi - čo v opačnom prípade nie je problém. Pani odišla a mne ostalo smutno, boľavo - priam do plácu! Prečo? Neexistím. Iní zákazníci nechápavo krútili hlavami. „To čo bolo?“ spýtala sa jedna staršia pani. „Ja neviem.“ V hlave mi vírili otázky, čo tú pani tak rozhorčilo? Kde som spravila chybu ja? O hodinu nato prišla s úsmevom na tvári šéfka: „Dievčatá, priniesla som vybavenú reklamáciu. Dostť promptne ju vybavili a poslali tej pani za tovar eurá! Dajte jej vedieť, určite bude rada!“ Prišlo mi to tak lúto. Rozmýšľala som, aký má náš Nebeský Otec s nami plán, keď toto bolo potrebné. Bola to skúška pre mňa, či pre tú panu? Pred záverečnou náhodou prišla do predajne mama tej rozhorčenej zákazníčky - mimochodom - naša stála zákazníčka. Poprosila som ju, či by odovzdala dcére eurá z rýchlo vybavenej reklamácie, so slovami, že mi je veľmi lúto dnešného rána. Cestou domov bolo zamračené, príroda sa mi zdala akási pochmúrna. Doma ma čakala správa, že maminina operácia sa ruší, kvôli zlým výsledkom. Ďalšia skúška? Pred večernou modlitbou kompletória som ďakovala Pánovi za dnešný deň, za každého jedného človeka, ktorého mi dnes poslal do cesty. (Všetci, čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si obliekli. Už niet žida, ani gréka, niet otroka ani slobodného, niet muža a ženy, lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi (Gal 3,27-28)) Toto som si prečítala v ten smutný večer vo Sv.



písme. Náhoda? Neexistuje! Priznávam, keď som tu paniu pákrát v diaľke zazrela, žechnala som jej a v modlitbe som jej vyprosovala mnoho milostí, pokoj a radosť do srdca. Časom som prestala na to myslieť. Ale dnes sa stal zázrak. Po deviatich týždňoch mi kolegyňa povedala, že ma hľadala tá rozhorčená pani. Bola som prekvapená. „Pane, bud' so mnou, prosím, keď sa vráti tá zákazníčka.“ Vrátila sa: usmiata, milá, pokojná ... „Dobrý deň, prišla som sa vám ospravedlniť za ten hrozny výstup, čo som spôsobila. Prepáčte, mala som vtedy hrozne ťažký deň. Celú tú dobu ma to trápilo. Prijmите, prosím, odo mňa túto čokoládu a nehnevajte sa.“ „VĚĐAKA TI, PANE!“ Čokoládu som nechcela priať. Nie z hrdosti, ale od šťastia, pretože pre mňa znamenali viac slová. Mladá pani, ďakujem! Ďakujem za to, že ste si možno uvedomili, že aj predavačky sú ľudia so srdcom.

„Ďakujem, Pane, za túto skúšku ...“

Ako Boží vvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdensvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpežlivosť. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! Ale nadovšetko majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolaní v jednom tele. A buďte vďační! Kristovo slovo nech vo vás bohatu prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poúčajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi. (Kol 3,12-17)

Božie slovo živé a účinné!

Renáta

## Jubilejný milostivý čas zrodu nášho chrámu Božského Srdca Ježišovho

V našej farnosti si v tomto roku spomíname na milostivý čas, deň zrodu nášho chrámu zasväteného Božskému Srdcu Pána Ježiša. Bolo to dňa 11. júla 1943, keď pri slávnostnej bohoslužbe celebrovanej banskobystrickým diecéznym biskupom vdp. Andrejom Škrábikom, za účasti prezidenta Slovenskej republiky Dr. Jozefa Tisa, počas vysluhovania svätej omše bol posvätený základný kameň budúceho chrámu rímskokatolíckej cirkvi v Baťovanoch (terajšom Partizánskom). V

tom čase už v Baťovanoch pracovalo vo firme Baťa okolo 3500 zamestnancov - poväčsine z tunajšej osady a okolia. Už pri menovaní správcu farnosti v Baťovanoch dp. Jána Hullu sa píše, že v Baťovanoch sa bude stavať nový kostol s farou. Výstavba kostola po posviacke základného kameňa pokračovala veľmi intenzívne. Začali práce s výstavbou základov v r. 1943. Financovanie nákladov spojených s výstavbou vykonávala firma Baťa, až do roku 1946, kedy došlo k pozastaveniu financovania



toto firmou, pretože od 1.1.1946 došlo k novému štátno-právnemu usporiadaniu a k znárodeniu báň a fabrík. Tým, že sa do rozpočtu štátneho plánu náklady na výstavbu kostola nedostali, spadla celá ľarcha financovania na novú farnosť v Baťovanoch. Týmto zásahom sa čas výstavby značne predĺžil. Vzniknutá situácia bola komplikovaná a kritická. Poznamenávam, že evanjelická cirkev a.v. v Baťovanoch sa rozhodla pre uvedené dôvody stavbu svojho kostola pozastaviť. Žiaľ, vieme, ako to u nich skončilo. Spolučíteli sme s nimi. Aby mohli stavebné práce pokračovať, farská rada na čele s novým správcom farnosti Matejom Zaťkom musela prijať rad opatrení na získanie finančných prostriedkov. Dohodlo sa na týždenných zbierkach v kostole (ešte v drevenom baráku). Mládež bola zapojená do tehličkovej akcie na podporu stavby kostola. Chodilo sa na púte, konkrétnie v r. 1947 v Marianke, Starých Horách. Išlo o 5-korunové tehličky. I pri takejto kritickej situácii sa podarilo kostol s Božou pomocou postaviť v r. 1949. Dňa 22. mája 1949 boli posvätené zvony. Slávnostná vysviacka nového kostola bola plánovaná na dni 25.-26. júna 1949.

Pontifikálnu sv. omšu mal celebrovať diecézny biskup Andrej Škrábik. Kvôli veľkým prekážkam politickej a hospodárskej moci štátu nedošlo k plánovanej vysviacke - konsekrovaniu kostola biskupom.

Plagáty pozývajúce na slávnosť boli postrihané a naopak boli rozširované letáky nabádajúce na neúčasť na vysvätecku. Z povolenia banskobystrického diecézneho biskupa kostol 25.6.1949 posvätil vo večerných hodinách mestny správca farnosti Matej Zaťko za prítomnosti mestného kaplána, rehoľných sestier a niekoľkých odvážnych farníkov. K oficiálному vysväteniu kostola došlo až po 40 rokoch a to 2.9.1989.

Bolo by ešte veľa čo spomínať na túto udalosť. Nám členom rímskokatolíckej cirkvi v Partizánskom treba neustále ďakovať dobrovitému Pánu Bohu za toto Božie dielo, za tento dar. Pri tejto príležitosti ďakujeme za prejav obetavosti a spolupatričnosti všetkým ľuďom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričinili o vytvorenie tohto významného diela. Prosme a spomínajme si i na našich duchovných správcov za ich heroickú obetavosť a vynaložené úsilie.

Spomíнал Jozef Andris

Použitá literatúra: Jozef Vladár, Egom Wiedermann - Partizánske, staré a nové epochy 2000



# Diagnóza ľudstva: Nedostatok lásky?

Veľa dnes počúvame o tom, že je vo svete málo lásky, že mnoho ľudí trpí jej nedostatom, že je ľudstvo choré, choré na nedostatok lásky. Myslíte si, že je to naozaj tak?

Stačí sa pozrieť na seba samého - kedy ste naposledy dostali prejav lásky, pozornosti, záujmu, nežnosti ale aj odvážneho pozvania do zaujímavej dobrodružnej akcie s niekym, komu na vás záleží? Nemyslím tie klasické prejavy, ktoré sú vyprázdené od skutočného záujmu, keď sa pýtame len zo zvyku: „A ako sa máte?“ a odpovieme nezávisle od skutočnosti: „Ta dobre, dooobre ...“ A ešte sa k tomu usmejeme (často cez slzy), len aby druhí nevideli našu skutočnú situáciu a neodsúdili, nesmiali sa, neponížili. Nech aspoň závidia, nie? Ten skutočný záujem človeka o človeka dnes stretávame čoraz menej. Zahltení chladnou vypočítavosťou peňazí, ktoré nás ženú ako otrokov do strácania času v práci, aby sme zarobili viac, aby sme si mohli dovoliť kúpiť to aj to a zadŕžiť sa tak, že musíme znova pracovať a pracovať, aby sme zarobili na tú úroveň života, po ktorej tak veľmi túžime. Až ku koncu života, keď trošku zmúdrievame, zisťujeme, že sme celý život prepracovali ako otroci a nikdy sme si tie peniaze vlastne neužili naplno - ak áno, tak len úlomkami, rýchlo, lebo o chvíľu už bolo treba znova bežať do práce.

Život, ktorý musí a má byť postavený na skutočných prejavoch lásky či už pomocou peňazí, moci, kariéry či slávy, alebo bez nich (ony sú totiž len natoľko dôležité v našom živote, nakolko nám pomáhajú viac milovať iných okolo nás), život, naplnený krásnymi minútami prejavov záujmu jeden o druhého v skutočnej pozornosti a načúvaní, život naplnený krásnymi spomienkami na množstvo chvíľ v objatiach iných, nielen v smiechu a radosti, ale aj v ťažkostiah, bolestiach, chorobe, ale stále v objatí nielen tiel, ale predovšetkým duší sme stratili život plný skutočného bohatstva - bohatstva živých milujúcich a milovaných sŕdc okolo nás - bohatstva medziľudských vzťahov, množstvom ľudí, ktorých som mohol bez prekážok slobodne milovať a oni bez prekážok slobodne milovali mňa - sami od seba, nie preto,

lebo som ich do toho nútíl, kupoval si ich alebo ich psychicky vydieral ...

Áno, skutočný život nám uniká pomedzi prsty a v rukách nám zostáva iba to, za čím sa tak veľmi pachtíme - svet rozbitý na kúsky našou honbou za čoraz väčším a väčším blahobytom, pohodlím, svet pokrytý množstvom napoly mŕtvych duší detí, žien, mužov, otcov, matiek či priateľov, ktorých sme pre svoj nedostatok času nechali vyhľadovať od našich prejavov lásky, nechali dlhé mesiace, ba i roky čakať na kúsok naozajistného záujmu, ozajstnej lásky a pozornosti. Áno, svet okolo nás v duchovnom pohľade vyzerá ako obrovský koncentračný tábor, kde sa kde-to najde ostrovček živých duší - pári stroskotancov, ktorí nemajú veľa peňazí, ale majú seba navzájom - kus teplého milujúceho srdca, ktoré ho objíma a nedovolí zamrznúť v chlade odsudzovania, nezáujmu a neláske okolo.

Trápne smiešne i plačivo smutné je to neustále prespevovanie o láske v piesňach z rádií, vo filmoch z televízorov - jediný zostatok prastarej túžby v srdci ľudstva od nepamäti - túžby po kúsku teplého, nefalšovaného prejavu skutočnej lásky bez nálepky „Made in China“. Každý, aj neveriaci po tom túži. Tak sme boli stvorení - ako vtáky pre lietanie ... my sme boli stvorení pre milovanie - večné, nikdy nekončiace a neustále sa stupňujúce v šťastí, ktoré ti môže dať iba nekonečne čistá Láska, ktorou je iba ON ...

P. Róbert Balek SVD

PS.: Prosíím, zastav to ... prosíím, zastav sa ... aspoň na chvíľku. Pozri sa späťne na svoj život - stojí za to žiť taký život, aký žiješ? Ak áno, si šťastlivec a pokračuj ... Ak nie, urob vážne rozhodnutie, zajtra už môže byť neskoro - tvoj blízky - žena, muž, dcéra, syn, priateľ - môže zajtra stratiť poslednú nádej na to, že sa od teba dočká lásky a odíde. Fyzicky ho možno budeš mať vedľa seba, ale duša odíde ďaleko, odkiaľ sa už nemusí vrátiť ... A ty ju jeho predsa máš rád, ty ju jeho predsa miluješ ... alebo si nechal v sebe takisto vychladnúť skutočný život - LÁSKU? Peniaze naozaj neriešia všetko ... Prosíím, zastav sa ... len na minútku a skúuúss ... Stratíš veľa, ale najdeš nekonečne viac ...

ZAMÝSLENIE



# Don Bosco medzi nami

**Šípok - Kostol svätého Tomáša, apoštola - 24.4.2013**

Kto by z nás veriacich nepoznal známeho svätcu - patróna mládeže sv. Jána Bosca? V r. 2015, presnejšie 16.8.2015 si pripomienime 200 rokov od jeho narodenia. Prečo spomíname okrúhle výročie, ktoré sa ešte nenaplnilo? Preto, lebo Don Bosco prišiel, vlastne relikvie tohto úžasného priateľa, vychovávateľa, kňaza a učiteľa detí a mladých ľudí „doputovali“ z ďalekého Talianska do nášho mesta - na



## BOLÍ SME PRI TOM



sídlisko Šípok v Partizánskom. Vzácny a slávnostný deň 24.4.2013 sa na svätej omši, ktorú celebroval správca farnosti na Šípku don Peter Hrabovecký, provinciál slovenských saleziánov, don Karol Maník a dekan Partizánskeho vdp. Miroslav Baláž, zúčastnilo mnoho veriacich z Partizánskeho a blízkeho okolia. Nikto si nechcel nechať ujsť túto vzácnu chvíľu - zostať aspoň na chvíľku v prítomnosti svätého Dona Bosca. Don Maník v kázni vyzdvihol najmä myšlienku: „Stačí jeden svätý a dokáže spojiť úžasné množstvo ľudí. A dokáže

meniť životy ľudí.“ Slová z homílie nutili zamyslieť sa nad sebou, zrovnať si hodnoty svojho života a upriamenie pohľadu na večnosť. Život Dona Bosca, jeho obeta a zasvätenie svojho života pre prácu s chudobnou mládežou, úplné odovzdanie sa do vôle Božej, jeho nepochybovanie vo viere nám svieti ako príklad viery. I dnes, po toľkých rokoch, dokáže osloviť množstvo ľudí nehladiac na vek. V jeho obetavej práci s mládežou - v jeho diele pokračujú dodnes jeho nasledovníci - saleziáni.

Čo dodať na záver?

Svätý Ján Bosco, patrón mládeže, prosíme ťa, oroduj za nás - rodičov, učiteľov, vychovávateľov, aby sme vo svetle viery boli dobrým príkladom pre svoje deti, aby dokázali prejsť všetkými úskaliami života do večnej radosti.

Peter. A.





don bosco  
medzi nami

# DON BOSCO MEDZI NAMI

Púťovanie relikvií  
svätočného Júna Bosca  
v rámci príprav na 200. výročie  
jeho narodenia (1815-2015).

PI. – 30. apríla 2013

Partizánske - Šípok

24. – 25.4. 2013

24.4. stredu

- 10:00 h. prechádzanie relikvií don Bosca
- 12:00 h. obsluha Pána Božia ovesnica
- 12:45 h. osobné modlitby
- 13:00 h. obsluha Pána Božia ovesnica
- 13:45 h. osobné modlitby
- 17:00 h. modlitba za relikvie
- 18:00 h. svadba srebrnej ikonou Bosca
- 19:00 h. slávnostné večierky
- 20:00 h. svadba srebrnej ikonou

25.4. streda

- 7:00 h. ranné modlitby
- 7:30 h. svadba ovesnica
- 8:00 h. odchádzanie relikvií



BOLI SME PRI TOM



# Sväty Peter a Pavol

## Sväty Peter, 1. storočie

**Patrón mesta Ríma, Trieru; pápežov, stavbárov mostov, kajúčnikov, mäsiarov, sklenárov, stolárov, zámočníkov, kováčov, zlievačov, hodinárov, hrnčiarov, murárov, tkáčov, rybárov, námorníkov; pred posadnutosťou, epilepsiou, besnotou, horúčkou, pred uštipnutím hadom, pred chorobami nôh, pred lúpežami**

Sv. Šimon Peter sa narodil v Betsaide pri Tiberiadskom jazere. Jeho otec sa volal Ján (Jonáš). Spolu s ním a s bratom Ondrejom, tiež apoštolom, boli pôvodne rybármi. Bol to Ondrej, ktorý dovedol svojho brata Šimona k Ježišovi. Vtedy mu Ježiš dal meno Kéfas, po grécky Petros, čo znamená skala. Sv. Peter sa spomedzi apoštolov najviac spomína v evanjeliach. Podľa týchto opisov si môžeme dosť presne posklaňať jeho život, ale aj povahu. Zdá sa, že mal sangvinický temperament. Sv. Lukáš opisuje situáciu, keď Šimon na Ježišovo slovo spustil sieť do mora a chytil obrovské množstvo rýb. Peter vtedy padol Ježišovi k nohám a povedal mu: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Ježiš mu povedal: „Neboj sa, odteraz už budeš loviť ľudí.“ Odvtedy Peter chodil s Ježišom, počúval ho a nasledoval. Keď sa raz pýtal Ježiš, za koho ho pokladajú, odpovedal práve on: „Ty si Mesiáš, Syn pravého Boha.“ Kristus mu povedal: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkvę a brány pekelné ju nepremôžu. Tebe dám klúče od nebeského kráľovstva. Čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi, čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi.“ Peter sa vždy spomína ako prvý v zozname apoštolov. Patril k dôverníkom Ježiša, spolu s Jánom a Jakubom. Týchto troch zobrajal Ježiš so sebou na horu Premenia, pri vzkriesení Jairovej dcéry a takisto aj v

Getsemanskej záhrade ich pozval k spoločnej modlitbe. Keď ich Majstra zatkli, hneď sa postavil s mečom na odpor. Zanedlho však Ježiša trikrát zaprel, hoci predtým tvrdil, že s ním pôjde všade a neopustí ho. Po vzkriesení to bol on, kto spolu s apoštolom Jánom pribehol k hrobu, aby sa presvedčili, či je pravda to, čo im vyrozprávali ženy. Sv. Ján apoštol spomína ešte jednu osobitnú príhodu, ktorá sa stala po vzkriesení a je dôležitá vzhľadom na osobu Petra. Kristus sa ho trikrát spýtal, či ho má rád. Peter zakaždým odpovedá „áno“. Ježiš mu vtedy odpovedá tiež trikrát: „Pas moje ovce.“ Po nanebovstúpení má Peter neodškripiteľné prvenstvo medzi apoštolmi. Na jeho slovo ustanovili ďalšieho apoštola namiesto zradcu Judáša, on začína prvý hovoríť pri zoslaní Ducha Svätého. On sa spomína ako prvý, ktorý urobil zázrak, on vyniesol rozsudok nad klamstvom Ananiáša a Zafiry. Peter potom ďalej pôsobil v Jeruzaleme. Pokrstil pohana Kornélia, čím sa otvorili brány Cirkvi aj pre pohanov, nielen pre Židov. Herodes Agrippa ho uväznil, ale v noci k nemu prišiel anjel a zázačne ho vyslobodil z väzenia. Potom horlivu účinkoval v Jeruzaleme, v Antiochii, v Korinte a v Ríme. Pravdepodobne v Ríme napísal svoj prvý list, kde hovorí o Ríme ako o Babylone. Zomrel mučeníckou smrťou asi roku 64 v Ríme, podľa tradície ho ukrižovali dolu hlavou na Vatikánskom pahorku. Na tom mieste teraz stojí Bazilika sv. Petra, jej svätyňa je presne nad miestom, kde sa podľa tradície nachádzza Petrov hrob. Jeho relikvie sú uložené v hlavnom oltári baziliky. Zobrazuje sa ako starší muž s klúčmi a knihou. Jeho symbolmi sú tiež obrátený kríž, loďka a kohút.





# Sväty Peter a Pavol

## Sväty Pavol, 1. storočie

**Význam mena:** malej postavy (lat.)

Sv. Pavol sa narodil niekedy v rokoch 5-10 po Kristovi v Tarze v Cílícii (južné Turecko) v židovskej rodine, ktorá požívala práva rímskeho občianstva. Rodičia mu dali dve mená: Šavol (Saulus - meno prvého živoského kráľa) a Pavol (Paulus - malý). Dostal vynikajúce vzdelanie, najprv v samotnom Tarze v helenistickej škole a neskôr v Jeruzaleme pri nohách slávneho učiteľa Gamaliela. Popritom - ako správny Žid - sa vyučil aj remeslu. Vyrábal stany alebo lodné plachty, čo bol vtedy veľmi hľadaný tovar. V prvom rade však ostal dôsledným, až fanatickým farizejom. Zahorel nenávistou proti novému učeniu, ktoré hlásal Ježiš Kristus a jeho apoštoli. Bol pri kameňovaní sv. Štefana. Nekameňoval ho sice priamo, ale strážil šaty katom. Potom si dokonca vymohol dovolenie na prenasledovanie kresťanov aj v Damasku. No na ceste do tohto mesta sa mu zjavil sám Ježiš Kristus. Na tri dni z toho oslepol, ale potom sa dal pokrstiť a niekoľko dní nato už ohlasoval v synagógach Ježiša Krista a rozprával o tom, čo sa mu prihodilo. Židom sa to nepáčilo a chceli ho zabíť. On im však ušiel (jeho učenici ho spustili v koší cez hradby - Sk 9,19-25) a odišiel na juh do púste, ktorá siaha až do Arábie, aby sa pripravil na apoštolský úrad. Asi po troch rokoch sa vrátil späť do Damasku a odtiaľ do Jeruzalema, aby vyhľadal apoštолов. Avšak každý sa ho bál - kvôli jeho povesti prenasledovateľa kresťanov. Vtedy sa ho ujal Barnabáš, zaviedol ho k apoštolom Petrovi a Jakubovi a porozprával im, ako si Pavol počínał v Ježišovom mene. Z Jeruzalema odišiel Pavol asi na štyri roky do Tarzu. Potom spolu s Barnabášom zamierili do Antiochie, kde hlásali evanjelium medzi pohanmi. V Antiochii dostal milosť, že bol „uchvátený až do tretieho neba“. Aby však nespyšnel, bol mu daný do tela osteň, satanov posol, aby sa nevyvýšoval. (2 Kor 12) Z Antiochie sa potom vrátil do Jeruzalema, kde bol spolu s Barnabášom „oddelený“, to znamená, že ich oficiálne poverili hlásať evanjelium. „Oddeliť“ znamená v našom zmysle vysvätiť. V roku 47-48

spolu s Jánom, Markom (Marek evanjelista) a Barnabášom vykonal prvú misijnú cestu na Cyprus a do južných provincií Malej Ázie (Antiochia v Pizídii, Ikónium, Lystra, Derbe). Založili nové cirkevné spoločenstvá, ale zakúsili aj veľa prenasledovania. Druhá misijná cesta sa udiala v rokoch 49-52 v spoločnosti Sílasa do Malej Ázie a na európskom kontinente (Filipy, Solún, Atény a Korint). Počas tretej misijnej cesty (53-58) sa tri roky zdržal v Efeze. Prostredníctvom spolupracovníkov založil kresťanské spoločenstvá v Kolosách, v Laodicei a v Hierapole. Kvôli prenasledovaniu musel z Efezu odísť cez Macedónsko do Korintu. Späť do Jeruzalema sa vrátil cez Macedónsko, Troadu, Milét, Týrus a Cézareu. Zažil mnoho utrpenia, sklamania, ale aj radosti z apoštola a služby Bohu (2 Kor 11,16-33). V Jeruzaleme ho uväznili a vďaka tomu sa dostal do Ríma. V Ríme bol vo väzení, jeho jediným verným spoločníkom bol Lukáš (evanjelista). Posledné roky jeho života sú však pre nás zahalené tajomstvom. Pravdepodobne ho v Ríme z väzenia prepustili, počas Nerónovho prenasledovania kresťanov asi neboli v Ríme, snáď bol vtedy v Španielsku alebo na Východe. Bol v Macedónsku, Efeze, v Miléte, v Troade, na Kréte a zrejme aj v Nikapole, kde ho asi znova uväznili a odviedli do Ríma (asi r. 67). Po odsúdení ho stáli mečom pravdepodobne na mieste v blízkosti Ostijskej cesty. Toto miesto sa volá Tre Fontane a dnes tam stojí kostol a kláštor trapistov. Podľa tradície ho pochovali na cintoríne pri Ostijskej ceste na ľavom brehu rieky Tiber. Cisár Konštantín Veľký dal nad jeho hrobom vystavať menšiu baziliku. Namiesto nej tam teraz stojí nádherná bazilika sv. Pavla, ktorá bola dokončená r. 1854. Sv. Pavol sa zvykne nazývať „apoštolom národov“, pretože je najväčším misionárom všetkých čias a jeho listy sa čítajú ako Božie slovo na celom svete.

Spracoval Peter A.

ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH



# Biblia - 1 SLOVO je názov moderného vydania Nového zákona pre mladých

Na Slovensku vychádza jedinečné moderné vydanie Nového zákona pre mladých s názvom Biblia - 1 SLOVO. Prináša ho internetový obchod Ver.sk v spolupráci so Spoločenstvom pri Dóme sv. Martina v Bratislave. Ide o katolícky preklad s jeruzalemskými vysvetlivkami, v ktorom nájdú mladí ľudia 21 príbehov o spoznáni Boha, profily biblických postáv s aplikáciami, mapy, historický kontext doby, povzbudenia a návod na čítanie Božieho Slova. Vyšiel zo schválením Arcibiskupskeho úradu v Bratislave.

„Všetko sa začalo túžbou priblížiť príbeh Ježiša Krista mladým ľuďom,“ hovorí o vzniku myšlienky nového vydania Biblie Richard Štefák, riaditeľ Ver.sk. „Keď sme na hodinách náboženskej výchovy rozdali Sväté písmo, niektorí mladí prevracali očami a nemali záujem ani ho otvoriť. Z ich pohľadu dostali do ruky knihu, ktorá mala na prednej časti zlaté písmená a bola plná textu. Knihu, ktorú by si neveriaci tínedžer nikdy nevybral v kníhkupectve,“ dodáva Štefák.

Preklad Nového zákona je v mäkkej väzbe a v plnofarebnom modernom vizuále. Úvodné slovo k vydaniu napísal katolícky kňaz Ján Buc, predsedajúci Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže, o. z., a riaditeľ TV LUX. „Táto kniha sa môže stať skvelým darčekom pre každého mladého človeka, pre birmovancov alebo pre tých, ktorí chcú duchovne ráť,“ odporúča Ján Buc. Kniha je preto určená najmä pre mladých ľudí - birmovancov či mladých vo fariských spoločenstvach.

Preklad textu Nového zákona použitý v titule pochádza od Mons. ThDr. Antona Boteka. Je to preklad z originálnych jazykov s hlavným prihliadnutím na Jeruzalemskú Bibliu. Okrem biblického textu tu môžete nájsť aj profily biblických postáv, o svoje životné príbehy sa podeliili mladí ľudia z viacerých slovenských spoločenstiev z Bratislavského regiónu, z Dolného Kubína či z Hlohovca. Moderný grafický vizuál dodal Biblii Andrej Kmeťo, Ideas&Innovations. Zakúpiť si ho môžete v každom kresťanskom kníhkupectve.

Zdroj: kresťanský portál

## Srdce Ježišovo

„Srdce Ježišovo plné lásky plameňa“, v nejednej piesni sa spieva. ON naplnil ma láskou veľkou až za hranice ľudskej možnosti. Jemu nič nie je nemožné, podľa jeho veľkosti. BOH dáva lásku za zradu, ktorí sme Ťa zradili, zapreli, odmietli a Ty nám láskou odpovieš, lebo vieš, že seba zapriť nemôžeš. Áno, Ty večný, mocný, láskavý, milosrdný, to všetko si TY. Dávno povedal som Ti áno, dnes viem, že to nestačí, kto som ja malý, maličký žiačik v Tvojej škole, škole života - nech sa stane vôle Tvoja.

Človek, nájdi to Srdce nádherné, poklad je to jediný pre našu spásu potrebný. Ono Ťa povedie na zemi, v púšti, v tmách, ON je ten vzácný poklad, svetlo Ti ukáže, láskou zahrnie, keď Ťa už nik nemiluje. On Ťa miluje a naučí milovať aj blízkeho svojho, ako seba samého.

Vždy hľaď na Noho v radosti, starosti, aby si dosiahol tie pravé cennosti vo večnosti. Slzy mi tečú, keď prijíjam telo „Srdce Tvoje“, slzy radosti, šťastia, ľútosti - neviem, jedno viem, že Ťa milujem.

Eva Č.



# DETSKE OKIENKO

Cez prázdniny máš čas, kedy sa môžeš hrať, chodiť na výlety, zažívať množstvo dobrodružstiev, objavovať krásu prírody a byť s tým, ktorých máš rád. Prázdniny nám vždy pripravia množstvo nových zážitkov, ale môžeme tiež ... (dokončenie vety nájdeš v tajničke).

Obrázky správne pomenuj. Číslo pri obrázku ti napovie, ktoré písmeno z daného slova máš použiť. Tak získas tajničku, ktorú čítaj po riadkoch.

|   |   |   |   |
|---|---|---|---|
|   |   |   |   |
| 1 | 3 | 4 | 3 |
|   |   |   |   |
| 6 | 4 | 3 | 4 |
|   |   |   |   |
| 1 | 5 | 4 | 2 |
|   |   |   |   |
| 4 | 5 | 4 | 2 |
|   |   |   |   |
| 4 | 1 | 2 | 6 |
|   |   |   |   |
| 5 | 3 | 7 | 1 |

**TAJNICKA:**

Dospievajúci chlapec si sklonený nad stolom písal svoje predsa vziať. Mama pritom žehlila. „Keby som videl, že sa niekto chce utopiť, skočil by som hned' do vody, aby som ho zachránil. Keby niekde horel dom, zachránil by som deti. Pri zemetrasení by som sa určite nebál vtrhnúť do nebezpečných trosiek, aby som niekoho zachránil. A ešte by som obetoval svoj život, aby som pomohol všetkým chudobným na svete....“

Matka: „Prosím ňa, chod' kúpiť chlieb.“

„Mama, nevidíš, že prší?“

Koľko je tých „chcel by som“ a „keby“ v duchovnom živote!

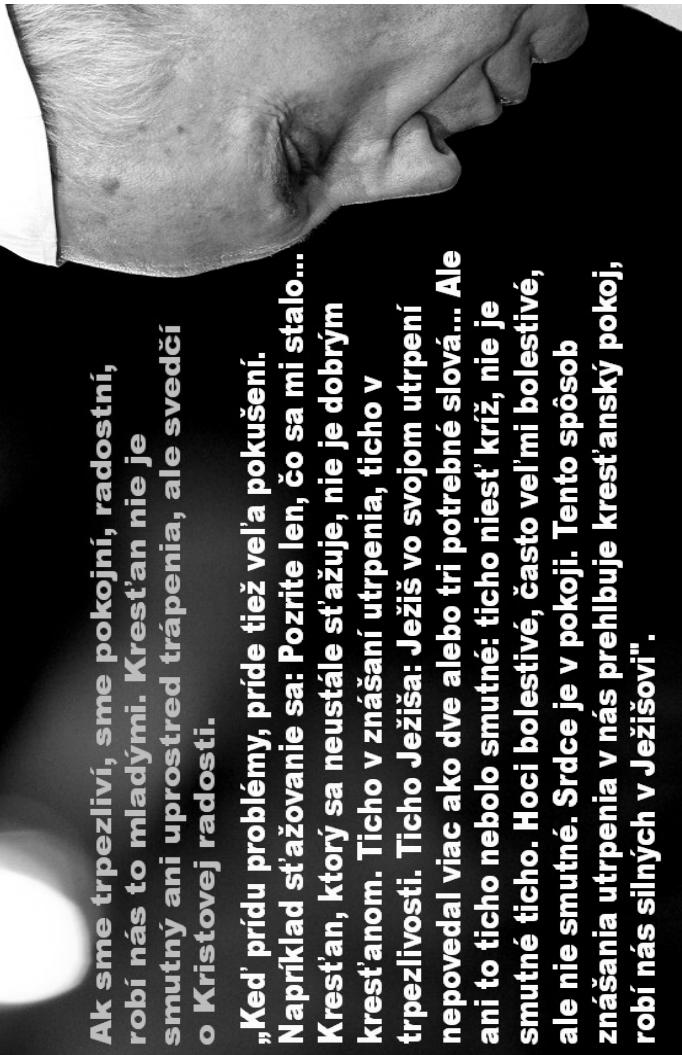
Jedno dvanásťročné dievčačko napsalo: „My sme ľuďmi budúcnosti. Je na nás, aby sme zlepšili situáciu. Najtažšia vec je byť tu a nič nerobiť a vidieť, ako sa ábohý svet triestí. Hovoríme: „nech žije mier“, a vediať vojnu, „preč s drogami“, a zvyšujeme ich predaj, „dosť terorizmu“, a zabijame spravodlivých.“

Tým nechcem povedať, že sa s tým nedá skončiť. Chcela by som povedať len toto: Ak si smutný kvôli nenávisti vo svete, nepláč a nestráčaj nádej, ale niečo sprav, aj keď to bude maličkosť.“

Rob niečo, aj keď to bude maličkosť...

Váš Pútniček





## Trpezlivosť je návodom na radosť a duchovnú mladosť

**Ak sme trpezliví, sme pokojní, radosní, robí nás to mladými. Kresťan nie je smutný ani uprostred trápenia, ale svedčí o Kristovej radosti.**

„Ked' prídu problémy, pride tiež veľa pokušení. Napríklad st'ažovanie sa: Pozrite len, čo sa mi stalo... Kresťan, ktorý sa neustále sťažuje, nie je dobrým kresťanom. Ticho v znášaní utrpenia, ticho v trpezlivosti. Ticho Ježiša: Ježiš vo svojom utrpení nepovedal viac ako dve alebo tri potrebné slová... Ale ani to ticho nebolo smutné: ticho niest križ, nie je smutné ticho. Hoci bolestivé, často veľmi bolestivé, ale nie smutné. Srdce je v pokoji. Tento spôsob znášania utrpenia v nás prehľbuje kresťanský pokoj, robí nás silných v Ježišovi“.



Habemus Papam  
Svatý Otec  
František